

Sygn. akt II Ca 25/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 marca 2016 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. Wydział II Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący	SSA w SO Grzegorz Ślęzak
----------------	--------------------------

po rozpoznaniu w dniu 1 marca 2016 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na posiedzeniu niejawnym w postępowaniu uproszczonym

sprawy z powództwa (...) z siedzibą w W.

przeciwko P. P.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego P. P.

od wyroku Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb.

z dnia 13 października 2015 roku, sygn. akt I C 810/15 upr

oddala apelację.

SSA w SO Grzegorz Ślęzak

Sygn. akt II Ca 25/16

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 13 października 2015 r. Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim po rozpoznaniu sprawy z powództwa (...)z siedzibą w W. przeciwko P. P.

o zapłatę

- zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.300,93 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 11 lutego 2015 roku do dnia zapłaty ;
- zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 210 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Podstawę powyższego wyroku stanowiły przytoczone poniżej ustalenia i zarazem rozważania Sądu Rejonowego:

P. P. zawarł z (...) z siedzibą w W. w dniu 25 maja 1999 r. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...). W dniu 16 października 2012 r. P. P. przedłużył umowę Aneksem z dnia 12 października 2012 r. na czas oznaczony do dnia 11 marca 2016 r. Aneks dotyczył taryfy (...) Zgodnie z Aneksem P. P. zobowiązał się do zapłaty ceny urządzenia (...) niebieski w kwocie 2.098,99 z płatnej w 25 ratach. Umowa zobowiązywała pozwanego do uiszczania na rzecz powoda

opłat abonamentowych oraz opłat za usługi telekomunikacyjne i inne usługi świadczone przez pozwanego oraz do zapłaty w ratach ceny nabycia urządzenia telekomunikacyjnego

Podpisując Aneks, P. P. zaakceptował regulamin świadczenia usług telekomunikacyjnych przez Operatora, Cennik oraz Warunki Oferty Promocyjnej.

Zgodnie z Warunkami Oferty Promocyjnej (...) abonent przyjął na siebie zobowiązanie niepieniężne do utrzymania aktywnej Karty SIM w sieci Operatora, co najmniej do końca okresu obowiązywania Umowy, przedłużonego Aneksem, zobowiązanie pieniężne do uiszczania opłaty abonamentowej oraz do uiszczania opłat za usługi telekomunikacyjne i inne usługi świadczone przez Operatora zgodnie z Cennikiem taryf Rodziny w zależności od posiadanej lub wybranej taryfy. Warunki Oferty Promocyjnej ustalały także, iż w przypadku naruszenia przez abonenta zobowiązań, abonent będzie zobowiązany na pisemne żądanie operatora do naprawienia szkody poprzez zapłatę na jego rzecz kary umownej określonej w umowie, a obowiązek naprawienia szkody wynika ze zgodnego zamiaru stron, o którym mowa w pkt 26 i celu umowy, w związku z którą operator przyznał abonentowi ulgę. Obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę powyższej kary umownej powstanie, jeśli do naruszenia przez abonenta zobowiązań niepieniężnego dojdzie w wyniku rozwiązania umowy przez abonenta przed upływem czasu oznaczonego, na który umowa została zawarta lub rozwiązania umowy przez operatora z winy abonenta przed upływem tego czasu m. in. w przypadku utracenia przez abonenta Karty SIM oraz nie wykonywania związanych z tym obowiązków określonych w § 14 ust. 1 i 2 Regulaminu.

Zgodnie z Regulaminem Świadczenia Usług Telekomunikacyjnych na rzecz Abonentów (...) (obowiązującym od dnia 2011-06-05 ze zmianami z dnia 2011-08-01) abonent był zobowiązany terminowo uiszczać opłaty za usługi telekomunikacyjne, a w przypadku naruszenia przez abonenta postanowień umowy, w szczególności w zakresie obowiązku ponoszenia przez abonenta opłat, operator mógł rozwiązać umowę w każdym czasie ze skutkiem natychmiastowym po uprzednim wezwaniu abonenta do zaprzestania naruszeń lub usunięcia ich skutków i bezskutecznym upływie wyznaczonego abonentowi w tym celu terminu. W

Pismem z dnia 26 czerwca 2014 r. (...)w W. (następca prawny (...))z siedzibą w W.) wypowiedziała umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych P. P.. Jako powód wskazała utrzymujące się zadłużenie na koncie abonenckim, co stanowiło naruszenie postanowień umowy. Jako termin rozwiązania umowy wskazano dzień 5 sierpnia 2014 r.

(...) określiło stan zadłużenia na dzień 26 czerwca 2014 r. w przypadku rozwiązania umowy na kwotę 1.428,78 zł, w tym 1.271,12 zł tytułem kary umownej, natomiast w przypadku reaktywacji umowy na kwotę 157,66 zł.

Kolejnym pismem z dnia 26 czerwca 2014 r. (...) wezwało P. P. do uiszczenia kwoty 157,66 zł w terminie do 31 lipca 2014 r. w celu kontynuowania umowy.

Pismem z dnia 20 sierpnia 2014 r. (...)wezwało P. P. do zapłaty kwoty 1.453,07 zł z tytułu umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Na kwotę tę składały się: kwota 1.428,78 zł tytułem niezapłaconych faktur i/lub not obciążeniowych oraz kwota 24,29 zł tytułem odsetek wyliczonych na dzień 19 sierpnia 2014 r.

K. P. na poczet długu dokonał wpłaty w wysokości 180 zł.

Wpłatę tą zaksięgowano na poczet najdalej wymagalnych należności z tytułu świadczenia usług telekomunikacyjnych. Na poleceniu przelewu K. P. nie wskazał, na poczet jakich należności wnosi wpłatę.

Wobec P. P. (...) wystawiło:

- notę karną nr (...) z dnia 26 czerwca 2014 r. na kwotę 1.271,12 zł tytułem kary umownej,
- notę odsetkową nr (...) z dnia 20 sierpnia 2014 r. na kwotę 24,29 zł,
- notę odsetkową nr (...) z dnia 10 lutego 2015 r. na kwotę 74,85 zł.

Na dzień 10 lutego 2015 r. suma należności do zapłaty z tytułu powyższych not wynosiła 1.300,93 zł.

Sąd zważył, iż powództwo jest zasadne.

W niniejszej sprawie na podstawie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...) z dnia 25 maja 1999 r., przedłużonej następnie w dniu 16 października 2012 r. Aneksiem z dnia 12 października 2012 r., zgodnie z Regulaminem promocji, pozwany zobowiązany był do utrzymania aktywnej Karty SIM w sieci pozwanego co najmniej do końca okresu obowiązywania umowy, do uiszczania opłaty abonamentowej oraz opłat za usługi telekomunikacyjne i inne usługi świadczone przez pozwanego.

Pozwany zalegał z płatnościami i powód pismem z dnia 26.06.2014 r. wypowiedział pozwanemu umowę ze skutkiem natychmiastowym i naliczył karę umowną.

W niniejszej sprawie wobec pozwanego powód wystawił: notę karną nr (...) z dnia 26 czerwca 2014 r. na kwotę 1.271,12 zł, notę odsetkową nr (...) z dnia 20 sierpnia 2014 r. na kwotę 24,29 zł oraz notę odsetkową nr (...) z dnia 10 lutego 2015 r. na kwotę 74,85 zł. Na dzień 10 lutego 2015 r. suma należności do zapłaty z tytułu powyższych not wynosiła 1.300,93 zł.

Strona pozwana podniosła zarzut spełnienia świadczenia w kwocie 521,79 zł. Jak przyznał powód, kwota ta została zaksięgowana jako spłata należności z tytułu sprzedaży sprzętu na raty, natomiast przedmiotem niniejszego postępowania jest należność z tytułu świadczenia usług telekomunikacyjnych. Nie ma znaczenia przy tym, iż oba roszczenia objęte są tą samą umową, gdyż dotyczą one odrębnych jej postanowień. Na tej podstawie Sąd uznał zarzut strony pozwanej jako bezzasadny.

Zgodnie z aneksem do umowy zawartym w dniu 16 października 2012 r. strony umowy strony ustaliły, że w związku z zawarciem niniejszej umowy o charakterze promocyjnym operator przyznał abonentowi ulgi w wysokości 2.712 zł, z tym że zastrzegł dla operatora prawo żądania kary umownej z tytułu jednostronnego rozwiązania przez abonenta lub przez operatora z winy abonenta przed upływem terminu ustalonego w umowie, tj. przed dniem 11 marca 2016 r., w kwocie 2.712 zł.

Zgodnie z art. 57 ust. 6 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne w brzmieniu na dzień 16 października 2012 r., w przypadku zawarcia umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej, związanego z ulgą przyznaną abonentowi, wysokość roszczenia z tytułu jednostronnego rozwiązania umowy przez abonenta lub przez dostawcę usług z winy abonenta przed upływem terminu, na jaki umowa została zawarta nie może przekroczyć wartości ulgi przyznanej abonentowi pomniejszonej o proporcjonalną jej wartość za okres od dnia zawarcia umowy do dnia jej rozwiązania. Regulacja ta określa maksymalną wysokość dla wyliczenia wskazanego w nim roszczenia i w takim zakresie ma charakter bezwzględnie obowiązujący, wyłączający odmienne regulacje umowne. Punkt 28 Regulamin promocji, z której korzystał pozwany, pokrywa się z brzmieniem powyższego przepisu.

Dla wyliczenia wartości ulgi przyznanej, uwzględniać należy, że ulga oznacza obniżkę określonych opłat i winna być ona wyraźnie określona w odniesieniu do opłat wynikających z umowy. Jeśli ulga, którą uzyskał abonent przyznana jest w odniesieniu do świadczeń płatnych okresowo, to wyliczenie wartości ulgi przyznanej z art. 57 ust. 6 ustawy Prawo telekomunikacyjne obejmie sumę miesięcznie określonych kwot uzyskanego obniżenia świadczenia za okres, na który zawarto umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych.

W konsekwencji takiego rozumienia wartości ulgi przyznanej dla świadczeń płatnych okresowo, bez znaczenia jest czy opłata abonencka za dany miesiąc była uiszczona i czy strona powodowa wystawiła czy też nie za ten okres fakturę potwierdzającą istnienie tego roszczenia. Istotne jest, że zgodnie z umową abonent był zobowiązany do zapłaty określonej opłaty abonenckiej.

W niniejszej sprawie umowa zawarta na 36 miesięcy określała ulgę w wysokości 2.712 zł. Powód dochodził kary umownej w kwocie 1.271,12 zł. Kwota ta nie przekracza wartości określonej w 57 ust. 6 ustawy Prawo telekomunikacyjne.

Przechodząc natomiast zobowiązania powoda do uiszczania opłaty abonamentowej oraz opłat za usługi telekomunikacyjne i inne usługi świadczone przez pozwanego, wskazać należy, iż zgodnie z Regulaminem świadczenia usług pozwany zobowiązany był terminowo uiszczać opłaty za Usługi Telekomunikacyjne. Z ustalonego stanu faktycznego wynika jednak, iż pozwany dokonywał wpłat nieterminowo, popadając w zwłokę, czego potwierdzeniem są liczne wezwania do zapłaty.

W związku z powyższym Sąd uznał za zasadne roszczenie powoda z tytułu kary umownej oraz z tytułu skapitalizowanych odsetek za opóźnienie w zapłacie kwot wynikających faktur i noty karnej objętych pozwem. Sąd zasądził tym samym od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.300,93 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 11 lutego 2015 roku do dnia zapłaty. O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 kc zgodnie z żądaniem pozwu.

Rozstrzygnięcie o kosztach oparto na treści art. 98 kpc. W niniejszej sprawie powód wygrał sprawę w całości, w związku z powyższym pozwany winien zapłacić na jego rzecz poniesione przez niego koszty procesu w kwocie 210 zł, w tym 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego oraz 30 zł tytułem opłaty od pozwu.

Powyższy wyrok zaskarżył w całości pozwany.

Treść apelacji, zredagowanej przez samego pozwanego, wskazuje, iż zaskarżonemu wyrokowi zarzuca: nieprawidłową ocenę materiału dowodowego i w konsekwencji tego błędne ustalenia faktyczne Sądu, że pozwany nie dotrzymał warunków łączącej go z powodem umowy, co miało doprowadzić do wypowiedzenia tejże umowy z jego winy i naliczenia dochodzonych pozwem kar umownych.

Apelujący wnosil o zmianę zaskarżonego wyroku przez oddalenie powództwa w całości i obciążenie powoda kosztami procesu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest nieuzasadniona albowiem podniesione w niej zarzuty nieprawidłowej oceny dowodów i poczynienia sprzecznych z materiałem dowodowym ustaleń faktycznych, co miało doprowadzić do niewyjaśnienia wszystkich okoliczności faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, nie znajdują oparcia w materiale zgromadzonym przed Sądem I instancji i jako takie uznane muszą być za chybione.

Lektura materiału aktowego wskazuje bowiem, iż Sąd Rejonowy rozpoznał sprawę – która toczyła się w postępowaniu uproszczonym - w sposób nie uchybiający przepisom procedury cywilnej, przeprowadzając dowody jakie zaferowały mu strony, a które to dowody są wystarczające dla rozstrzygnięcia sprawy w postępowaniu uproszczonym, co - wbrew stanowisku apelującego - doprowadziło do wyjaśnienia istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy okoliczności faktycznych.

Te zaś okoliczności faktyczne ustalone zostały przez Sąd Rejonowy w sposób właściwy w oparciu o prawidłową, zgodną z doświadczeniem życiowym i zasadami logicznego rozumowania ocenę, odpowiadającą wymogom, jakie stanowią jej przepisy art. 233 i 328 § 2 k.p.c.

Ocenie tej nie można zatem postawić skutecznego zarzutu, iż jest dowolna a nie swobodna, a ta ostatnia jest uprawnieniem Sądu, gdy mieści się w granicach, jakie zakreślają jej przepisy art. 233 i art. 328 § 2 kpc, co ma miejsce w sprawie niniejszej.

Apelujący nie dostrzega, iż roszczenia powoda mają dwa różne źródła, wynikające z tej samej umowy ale z różnych jej postanowień dotyczących abonamentu telefonicznego (usług telefonicznych) oraz sprzedaży urządzenia (aparatu telefonicznego), co słusznie ustala Sąd I instancji.

Sąd Okręgowy podziela zatem ustalenia faktyczne Sądu I instancji jak i rozważania prawne wskazujące na słuszność przedmiotowego powództwa co do jego zasady i wysokości w świetle prawidłowo zastosowanych przepisów prawa materialnego.

Reasumując powyższe rozważania, należy podzielić prawidłowe ustalenia i rozważania prawne Sądu I instancji, które doprowadziły do wydania zaskarżonego wyroku, który - wbrew nietrafnym zarzutom apelacji - odpowiada prawidłowo zastosowanemu prawu materialnemu.

Dlatego też, apelacja podlegała oddaleniu jako nieuzasadniona na podstawie art. 385 k.p.c.